

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Et Proclvs Avtem Sanctae Memoriae aduersus Theodorum & eius
impietatem in tomo ad Armenios ita dicit:

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

specie humana ex Deo Patre Verbum, non translationem, nec mutationem in carnem passum, magis vero unitum ei secundum fidem sacrarum literarum. Ille qui carne passus est, & suspensus est in ligno, miracula fecit in Ægypto, per sapientem Mosen suam gloriam manifestans.

*Et iterum idem sanctus Cyrillus aduersus Theodorum
& eius blasphemias tradit.*

[Sobrii estote ebrii ex vino vestro, acclamet aliquis sic er-
rantibus. *Impone homo tuæ linguæ ostium & seram: cessa cornu
in altitudinem extollens, & loquens iniquitatem aduersus Deum.* 1. Petr. 5.
Quousque insultas patienti Christo? In mente habe scri-
ptum a diuino Paulo: *Sic vero peccantes in fratres, & percu- Psal. 140.
tientes eorum infirmam conscientiam, in Christum peccatis.* Psal. 74.
Et ut
aliquid ex prophetis loquar codicibus, *iustificata est Sodo- 1. Cor. 8.
ma ex te.* Superasti paganorum verbositates, quas contra
Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem; nihil
esse ostendisti Iudaicæ superbiæ crimina. Minorare præsu-
mis, & quod ad te pertinet, detrahis ad infamiam eū qui su-
pernas sedes condecet, & vna cum Patre & Deo eandem
sedem habet. Illum enim, qui ex mortuis resurrexit, in
deitatis sedibus sedere inquit sapientissimus Paulus. Hebr. 1.

*ET PROCLVS AVTEM SANCTÆ MEMORIÆ
aduersus Theodorum & eius impietatem in tomo
ad Armenios ita dicit:*

FVGIAMVS turbulentos & cœnosos fallaciæ riuos, Deum
impugnantes dico sectas: Arii insaniam diuidentem
indiuidua trinitatem: Eunomii audaciam circumclu-
dentem scientia inoccupabilem naturam: Macedonii ra-
biem separantem a deitate inseparabiliter procedentem
Spiritus: & nouam istam & vanam blasphemiam quæ Iu-
dæorum plurimum vincit blasphemiam. Illi enim eum
qui est vere Filius reprobant, fraudantes ramo radicem:
isti vero ei qui est & alterum superinducunt, diuulgantes
tamquam multa generantem incorruptibilem naturam.
Dicamus igitur cum Paulo: *Christus est pax nostra, qui fecit v- Ephes. 2.
traque vnum.* Iudæum enim & paganum per baptisma in
vnum nouum hominem creauit, vniens virtute conuer-

fatione distantia. Horreant condemnationem factores nouæ impietatis: siquidem distantia in conuentionem vnita sunt: ille autem qui vniit, in dualitatem (quantum est in eis) diuifuse est.

Et iterum idem ex epistola ad Ioannem Antiochenum episcopum, aduersus easdem blasphemias Theodori ita dicit.

Multi in clamant hic religiosissimum episcopum Edefsenorum Ibas, non solum clerici quidem Edefseni & monachi, sed etiam primates & clari militiæ, quibus rectæ fidei calidus zelus accenditur, quia tantum Nestorii dementiam diligit, vt & quædam capitula, quæ supposita scripto a nobis ad Armenios tomo direxi tuæ reuerentiæ, stulta ac profana constituta, & omni impietate plena, transferret Syrorum voce, & transmitteret vbique, vt multis simpliciorum inconsiderato auditu læsionem perniciosorum suscipientibus persuaderet ita sapere, sicut abdicatum est Dei ecclesiæ. Quæ quando post lectionem cognoueris, festinare digneris cum omni alacritate eum compellere tomo quidem scripto ad Armenios subscribere, vaniloquium vero, magis vero monstri loquium, vel, quod est verius dicere, Iudaicam impietatem capitulorum illorum condemnantem, viua voce & sana manu anathematizare dementiam.

Et post pauca.

Hic igitur est vnus Filius vnigenitus. Sed non ita quidam peruersa mente & cogitationis dementia istorum capitulorum genitores facti, impiorum abortiuorum & sibi perniciosorum patres apparuerunt. Deinde si memoratus comminister Ibas cognoscit ea quæ ad legendum & audientium destructionem euomita sunt capitula, sicut arbitror eum, cum sit prudens, & a pueritia in diuinis scripturis nutritus, abominari ea & reicere, confidenti voce & non erubescenti fronte quod in anima sapit ostendat, omnia supposita ad Armenios epistolæ capitula reiciens ac deculcans, vtpote diabolicæ infantiæ constituta, * inuentiones, & omnia anathemate digna iudicans.

Dicant igitur, qui vtuntur dictis sancti Cyrilli & Procli
quæ

ANNO
CHRISTI
533

quæ de Theodoro scripta sunt, si non Iudæis, aut paganis, aut Sodomitanis, & hæreticis connumeratur: imo magis eorum omnium impietatem magnitudine suarum blasphemiarum superans, & peruersa mente & cogitationis dementia istarum blasphemiarû genitor factus, impiorum abortiuorum, & sibi perniciosorum pater apparens, & ad destructionem legentium & audientium euomens eiusmodi blasphemias, anathemati subiectus est. Certum enim est, quod qui impius demonstratus est, omnimodo separatus est a Deo: sicut etiam ille qui anathematizatus tamquam impius separatus est. Nihil enim aliud significat anathema, nisi a Deo separationem. Si vero & propter dispensationem aliquid patres dixerunt, vt separarent ab errore Nestorii tunc defensores eius, tamen quoniam nec susceperunt dicta illorum, & tempus quod dispensationis indigeret præterit, iam ad perfectum venerunt, & scripserunt quæ superius dicta sunt, & post mortem eius aduersus eum & impia eius conscripta: sicut etiam Paulus apostolus cum ad tempus concessisset circumcisionem Hebræis, nec non etiam ipse circumcidisset propter dispensationem Timotheum; postea vero quod est perfectum docens, in epistola ad Galatas inquit: *Ecce ego Paulus dico vobis, quod si circumcidamini, Christus vobis nihil prodest. Testificor vero rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est legis faciendæ. Euacuati estis a Christo: qui in lege iustificamini: a gratia excidistis. Nos enim spiritu ex fide spem iustitiæ expectamus. Nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium; sed fides quæ per caritatem operatur. Et iterum: Ego vero, fratres, si circumcisionem prædico, quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis. Vtinam & abscendantur qui vos conturbant.*

Galat. 5.

Ibidem.

Et propter dispensationem iterum quamdam castificatus in templo vna cum aliis, etiam statutas pro castificatione legales oblationes offerens, infirmisque condescendens, iterum *regit, dicens in epistola ad Colossenses: *Nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbatorum, quæ sunt umbra futurorum. Et iterum: Si mortui estis cum Christo ab elementis mundi, quid adhuc tamquam viuentes in mundo, discernitis? Ne tetigeris,*

Act. 21.

Coloss. 2.

Ibidem.

Concil. Tom. 12.

P

neque gustaueris, neque contrectaueris: quæ sunt omnia in corrupte- lam ipso usu, secundum præcepta & doctrinas hominum. Per ista vero Apostolus legalem dispositionem & quasi corporalia legis recusans, docet quod interdum dispensatio per congruum tempus prodest, & interdum efficit læsionem ad temporis qualitatem. Cum enim opus est ignorantes vel errantes docere, tunc maxima dispensationis utilitas est. Quando vero in doctrina perfectionis tempus est, tunc relinquentes patientiam, ad perfectionem dogmatum peruenimus. Verumtamen nihil prohibet, etiam per alia exempla persuadere defendentibus Theodorum, eiusque conscripta, quod nihil prodest impie agentibus, si contigerit quosdam vel ignorantia, vel præsumptione, vel etiam dispensatione quadam scripsisse aliquid pro eis. Nam Basilius sanctus quædam scripsit de Apollinario, sed non propter hoc eum condemnatione liberauit. Sunt vero quæ Basilius ad Patrophilum episcopum Megarum scripsit ista:

Epist. 82.
post initiū.

Non multum autem tempus in medio & profectio usque ad Cilicas, & inde reditus, & statim literæ abdicacionem habentes nostræ communionis. Causa vero diruptionis, quod Apollinario scripsimus, & compresbyterum nostrum Diodorum habemus nobis communicantem. Ego vero Apollinarium quidem inimicum nunquam existimaui, sed sunt pro quibus hominem *erubesco: non tamen sic meipsum homini coniunxi, ut illius crimina ipse fuscipiam, cum habeo quædam etiam ego accusare eum, inspectis quibusdam conscriptis eius.

* ven-
tor:

Et Athanasius diuersas epistolas ad Apollinarium scribit, tamquam eadem in fide sapientem: & tamen postea libros integros etiam post mortem Apollinarii scripsit aduersus eum, cognitis illius in scripto blasphemis: & nihil Apollinario profuerunt, quæ ante ad illum, tamquam eadem in fide sapientem, scripta sunt. Sed etiam Leo sanctæ memoriæ papa antiquioris Romæ & suscepit Eutychem, & rescripsit, comprobans eum, & tamen postea condemnauit & anathematizauit eum tamquam hæreticum. Et multos quidem etiam alios inuenimus post mortem anathematizatos. Nec non etiam Origenem, & si ad tempora Theophili sanctæ memoriæ vel superius aliquis

ANNO
CHRISTI
553.

recurrerit, post mortem inueniet anathematizatum: quod etiam nunc in ipso fecit & vestra sanctitas, & Vigilius religiosissimus papa antiquioris Romæ. Præsumperunt vero Theodori defensores etiam Ioannis sanctæ memoriæ episcopi Constantinopolitani literas proferre quasi ad Theodorum factas, laudes eiusdem Theodori continentes. Quod vero falsissima sunt, testimonium præbent qui ecclesiasticas historias studiose scripserunt, aperte narrantes quod ad Theodorum Mopsuestenum, cum a solitaria vita excidisset, scripta est epistola ab Ioanne multorum versuum & vtilissima. Sed etiam Theodoritus ipse in sua ecclesiastica historia mentionem fecerat conuersationis quam Ioannes & Theodorus simul in monasterio exercuerunt: quod aperte demonstrat eadem epistola, a sæculari conuersatione ad pudicam in monasterio vitam reuocans eum. Sin autem & aliquis concedat ad ipsum Theodorum scriptam eam, * quod non est: sed certum est, quod Ioannes, qui cum per totum suum pontificatum veritatis verbum recte tractasset, ignorans tales blasphemias conscripisse Theodorum, eiusmodi ad illum literas fecerat. Et quod dicitur a quibusdam, quod in communicatione & pace ecclesiarum defunctus est Theodorus, mendacium est, & calumnia magis aduersus ecclesiam. Ille enim in communicatione & pace ecclesiarum defunctus est, qui vsque ad mortem recta ecclesiæ dogmata & seruauit & prædicauit. Quod vero Theodorus non seruauit neque prædicauit recta ecclesiæ dogmata, certum est etiam ex eius blasphemias. Verumtamen testimonium præbet etiam Gregorius Nyssenus defensoribus impietatis Apollinarii, criminantibus ecclesiæ sacerdotes propter Theodorum Mopsuestenum, illiusque blasphemias proferentibus, in quibus aperte duos filios colens ostendebatur: dicit idem Gregorius in epistola ad Theophilum sic:

Apollinarium dogmatum defensores per querimoniam, quæ contra nos est, conantur sua confirmare, carnale Verbum, & Dominum sæculorum hominis filium, & mortalem Filii deitatem facientes. Dicunt enim tamquam quibusdam in catholica ecclesia duos filios colentibus in dogmate, vnum quidem secundum naturam, alterum

Origenes
in hac Synodo
dam-natus.

Lib. 5. c. vi.

Gregorius
Nyssenus.

autem secundum adoptionem postea assumptum. Nescio a quo tale audierunt, & ad quam personam reluctatur. Nondum enim cognoui eum qui talia loqui ausus est. Verumtamen quoniam istam proponentes aduersus nos causam, per hoc quod videntur tale flagitium impugnare, suas sectas confirmant, bonum est ut tua in gratia perfectio, sicut tibi in mentem ducet Spiritus sanctus, incidat occasiones, & persuadeat eis qui ista calumnialiter applicant Dei ecclesiae, quod nullum est eiusmodi dogma apud Christianos, nec praedicatur.

Gregorio igitur sancto clamante, apud Christianos nullum esse eiusmodi dogma colentium duos filios, Theodoro autem hoc colente per tota sua conscripta, quomodo conantur dicere, in communionem ecclesiarum talem impium & blasphemum mortuum esse, cum neque sancti patres susceperunt eos qui dixerunt aut scripserunt, quod consonantia Athanasio, & Basilio, & Gregoriis, & aliis impius Theodorus in suis libris exposuit? & merito. Qui enim talia scripserunt, aliena pia doctrinae praedicatorum sanctorum patrum sapuerunt, sicut licet, volenti cum scriptis memoratorum sanctorum patrum conferre ea quae sunt Theodori, inuenire. Ille enim nimiae blasphemiae sua conscripta adimplens, ad perniciem legentium & consentientium illius impietati edidit: isti vero maxima lumina ecclesiae, constituti super excelsa tecta suorum operum firmae aedificationis, pietatem cum plurimis periculis & omni fiducia praedicauerunt. Decet igitur vestram sanctitatem ea quidem quae dicta sunt pro haereticis auerfari: traditionem autem ecclesiae, quod certe facietis, in omnibus sequi, & ecclesiam liberare criminatione, quae inferitur ei propter Theodorum & eius conscripta.

Diodorus archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Prae manibus habemus & gesta quae Mopsuestiae confecta sunt apud religiosam Synodum provinciae secundae Ciliciae, ex quibus manifestatur, quod ex anterioribus temporibus nomen Theodori sacris diptychis eieciatum est. Sancta Synodus dixit: Recitentur. Et cum accepisset Theodulus reuerendissimus diaconus & notarius, recitauit.